

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 13/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1067

“HỌC PHẬT CHÍNH LÀ HỌC MỘT NGƯỜI GIÁC NGỘ”

Phật là một người giác ngộ. Chúng ta học Phật để trở thành một người giác ngộ. Chúng ta vẫn đang mê hoặc, điên đảo không có sự định tĩnh, giác ngộ. Chúng ta thường ở trong trạng thái mơ mơ hồ hồ, quên mất đi chính mình. Trong nhà Phật nói, chúng ta chính là Phật nhưng chúng ta không dám thừa nhận, không dám khẳng định mình là Phật. Chúng ta không tin mình có thể làm được một việc thì chắc chắn chúng ta sẽ không bao giờ làm được việc đó. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: **“*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*”**. Chúng ta không nỗ lực, không dũng mãnh, tinh tấn thì chúng ta không thể làm được.

Ngày trước, lần đầu tiên tôi được mời đi dạy chữ Hán, tôi đã quên gần hết các chữ. Tôi cảm thấy rất khó khăn, nhiều khi tôi muốn bỏ cuộc. Nhưng tôi nỗ lực vượt qua. Mọi người chuẩn bị bài trong 15 phút thì tôi dành nhiều tiếng để chuẩn bị. Hiện tại, trước khi lên giảng tôi không phải chuẩn bị bài. Nếu chúng ta chân thật phát tâm gánh vác thì chúng ta sẽ làm được. Hôm nay chúng ta chưa làm được thì ngày mai hay nhiều năm sau chúng ta sẽ làm được. Bác Hồ nói: **“*Trường kỳ kháng chiến nhất định thắng lợi*”**. Chúng ta cũng phải trường kỳ chiến đấu với tập khí, phiền não của chính mình!

Trước đây tôi là một người bất tài, vô dụng. Một việc tôi phải làm đi làm lại nhiều lần mới xong. Nhưng chính những lần hư hại đó tôi đã rút ra cho mình được nhiều kinh nghiệm. Nhà khoa học E-đi-xon là người phát minh ra bóng đèn, ông đã trải qua hơn 1000 lần thất bại. Sau này, ông chia sẻ một cách lạc quan, nhờ hơn 1000 lần thất bại đó mà ông đã phát hiện ra có hơn 1000 chất không thể dùng làm dây tóc bóng đèn.

Trên Kinh nói: **“*Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn*”**. Các Ngài là Phật Bồ Tát nhưng các Ngài vẫn ngày ngày tinh tấn. Chúng ta là phàm phu nhưng chúng ta ngày ngày **“*tinh tướng*”** vì vậy chúng ta không thể có thành tựu. Dù là thế gian hay xuất thế gian, những người có thành

tự đều là những người hết sức tinh tấn, nỗ lực. Có một họa sĩ chuyên vẽ ngựa, khi ông ăn, ông ngủ ông cũng nghĩ đến ngựa. Một lần khi ông ngủ, người vợ nhìn thấy ông hóa thành ngựa. Một người họa sĩ cũng dụng tâm như vậy. Hòa Thượng nói: **“Người vẽ tranh nghĩ đến ngựa thì có thể biến thành ngựa. Vậy thì chúng ta niệm Phật, chúng ta nghĩ đến Phật mà không thể trở thành Phật được sao!”**. Thời gian chúng ta niệm Phật, nghĩ đến Phật quá ít. Hàng ngày, chúng ta dành phần lớn thời gian để **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham, sân, si, mạn”**. Bệnh nặng nhất của chúng ta là ngạo mạn, chúng ta luôn cho rằng không có ai bằng mình. Ngày xưa, có người nói tôi chỉ là một người Cư sĩ **“quèn”**, đã có vợ con. Tôi coi đó là lời nhắc nhở để mình cố gắng, nỗ lực nhiều hơn!

Chúng ta học Phật là chúng ta học với một người giác ngộ, học làm một người giác ngộ. Nếu chúng ta vẫn còn mê hoặc điên đảo thì chúng ta chưa phải là một người học trò của Phật. Chúng ta không nhận ra một cái cây thiếu nước nên cây sắp bị chết, không nhận ra rau đã già cần cắt thì đó là chúng ta đang mê hoặc, điên đảo. Tôi đi đến đâu, tôi cũng thấy có rất nhiều việc để làm. Hiện tại, chúng ta trồng rau, rau đều cần cắt liên tục để rau mới tiếp tục phát triển. Chúng ta phải tinh tường từ những việc nhỏ. Nếu chúng ta không tinh tường việc nhỏ mà chúng ta muốn liễu thoát sinh tử, chúng ta chỉ muốn kiểm soát vọng niệm thì chúng ta không thể làm được. Chúng ta chỉ đang dùng vọng để kiểm vọng.

Trong cuộc sống thường ngày, khi chúng ta đi, đứng, nằm, ngồi chúng ta đều phải tinh tường. Tôi không cần người khác nhắc nhở mà tôi tự nhắc nhở chính mình. Đi đến nơi đâu, tôi cũng tự nghĩ ra việc để làm. Khi tôi đi đến thôn Di Đà, đến thành phố Luân-đôn, tôi cũng có ý tưởng để làm. Tôi tích cực làm việc nhưng trong tâm tôi không dính mắc, chấp trước. Hôm qua, tôi gói rất nhiều bánh tét, tôi làm một cách thông thả, thoải mái. Tôi luôn ghi nhớ và làm theo làm theo lời Hòa Thượng. Chúng ta phải minh tường mọi sự, mọi việc. Chúng ta chệnh mảng một việc thì tất cả các việc khác chúng ta sẽ chệnh mảng. Có người cho rằng, họ chỉ tinh tấn khi niệm Phật còn những việc khác họ không cần để tâm. Chúng ta phải tinh tường trong mọi lúc, mọi nơi. Khi chúng ta niệm Phật, lạy Phật, làm việc, lăn, ngủ, chúng ta phải rõ ràng, định tĩnh. Khi tôi gặp mọi người, dù mọi người vẫn còn đang nói chuyện đông vui nhưng đến giờ thì tôi sẽ đi ngủ trước. Tôi phải ngủ đúng giờ để sáng mai dậy tinh táo chia sẻ pháp.

Sáng nay, tôi tự chuẩn bị phong nền, máy quay phim, loa đài cho buổi học. Chúng ta đã học hơn 1000 chuyên đề nhưng tôi chưa trễ một phút. Chúng ta có năng lực để làm được mọi việc. Chúng ta minh tường một việc thì tất cả những việc khác chúng ta minh tường. Chúng ta học Phật, Phật là một người giác ngộ thì chúng ta cũng phải giác ngộ. Chúng ta rõ ràng, minh

tường trong mọi việc. Khi tôi đến công trường, không cần nhìn bản vẽ, tôi cũng biết những việc cần làm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật thì chúng ta phải giống như một vị Phật. Học Phật chính là học một người giác ngộ. Nếu chúng ta mê tín thì chúng ta không phải là một người học Phật. Phật là giác. Giác thì không mê”**. Chúng ta học Phật nhưng chúng ta vẫn mê hoặc điên đảo, vẫn tùy tiện là vì chúng ta không làm theo lời Phật dạy. Chúng ta bị phiền não, tập khí sai sự.

Chúng ta phải “y giáo phụng hành”. Hòa Thượng luôn nhắc đến những người Thầy của mình. Ngài luôn nói, Thầy tôi dạy như vậy, Lão sư Lý Bình Nam, Ấn Quang Đại Sư, Giáo sư Phương Đông Mỹ nói như vậy!. Hòa Thượng nói, phải chia sẻ Phật pháp lên mạng Internet nên tôi làm theo. Hơn mười năm qua, tôi nghe lời Hòa Thượng, hiện tại, hai trang web **“tinhkhongphapngu.net”**, **“nhidonghocphat.com”** có lượng kiến thức rất lớn, số lượng truy cập rất đông. Khi tôi bắt đầu làm trang **“tinhkhongphapngu.net”** tôi không biết gì về truyền thông. Chỉ cần chúng ta phát tâm làm thì chúng ta có thể làm được mọi việc. Đây chính là tâm giác. Chúng ta đã phát tâm làm được nhiều việc như tổ chức các chương trình tri ân, mỗi tháng chúng ta tặng khoảng 1,5 tấn rau. Chúng ta phải toàn tâm toàn lực hoằng dương giáo huấn Phật Đà, phổ biến giáo dục của Thánh Hiền để lợi ích chúng sanh, lợi ích xã hội.

Hòa Thượng là một bậc sáng suốt, giác ngộ, Ngài đã dạy chúng ta cách làm. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật nhưng chúng ta vẫn mê vậy thì chúng ta chưa học gì cả!”**. Hàng ngày, chúng ta vẫn tùy tiện theo tập khí, phiền não thì chúng ta vẫn đang mê. Chúng ta khởi tham, sân, si mà chúng ta không phát hiện, vẫn để cho chúng phát tác thì đó là chúng ta vẫn đang mê.

Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày, chúng ta niệm “A Di Đà Phật”. Chữ “A Di Đà Phật” trong tiếng Phạn có nghĩa là vô lượng giác. Đối với tất cả pháp thế gian, xuất thế gian, quá khứ, vị lai, cõi này, phương khác chúng ta phải có thể giác mà không mê. Đây gọi là “A Di Đà Phật”. “A Di Đà Phật” là chính chúng ta. Danh hiệu này rất tốt, rất hay! Chúng ta hàng ngày niệm “A Di Đà Phật” chính là chúng ta niệm “A Di Đà Phật” trong tự tánh của chính mình”**. Có người hỏi Hòa Thượng, Phật quang của Phật A Di Đà màu gì, Hòa Thượng nói mỗi người có căn tánh khác nhau nên chúng ta nhìn thấy Phật quang có màu khác nhau. Có người cho rằng Phật quang phải có màu vàng. Con tắc kẻ hay con kỳ nhông khi gặp người thì chúng có thể biến đổi thành màu khác. Phật có vô lượng vô biên thân thì các Ngài có vô lượng vô biên màu sắc phù hợp với căn tánh của chúng sanh. Chúng ta mê lầm mà chúng ta dạy những

người khác cũng mê làm thì điều này rất tai hại. “**Bồ Tát Quán Thế Âm**” cũng có 32 ứng hóa thân để độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Tự tánh “A Di Đà” vốn dĩ là như vậy, vẫn là như vậy, không hề thay đổi. Từ quá khứ đến hiện tại và tương lai tự tánh “A Di Đà” của chúng ta đều không có sự thay đổi**”. Hàng ngày, chúng ta rất ít thời gian trở về được với tự tánh “**A Di Đà**”. Tự tánh “**A Di Đà**” là cái vốn có, cái sẵn có nhưng nó đã bị vùi lấp quá lâu. Tập khí, phiền não của chúng ta qua vô lượng kiếp đã trở nên quá sâu dày. Chúng ta không đủ sức độ người thì chúng ta sẽ bị người khác độ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta mê mất chính mình, không thừa nhận chính mình vậy thì không còn cách nào! Nếu chúng ta có thể hoàn toàn chuyển đổi lại thì chúng ta liền thành Phật, chúng ta chính là Phật**”. Tổ Sư Đại Đức nói: “**Tâm này là “A Di Đà Phật”. “A Di Đà Phật” chính là tâm này. Ngoài tâm không có Phật**”. Chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta vọng tưởng nên chúng ta không thể niệm ra được “**A Di Đà Phật**”. Miệng chúng ta niệm Phật nhưng trong đầu chúng ta vẫn chiếu phim 3D.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chân thật thể hội được thì chúng ta chỉ cần thay đổi lại. Chúng ta đổi niệm tập khí, phiền não thành niệm Phật. Chúng ta niệm Phật nhiều hơn niệm tập khí, phiền não thì chúng ta sẽ niệm ra được “A Di Đà Phật”. Chúng ta quay đầu thì trí tuệ, đức năng, tướng hảo của Phật, chúng ta đều đạt đến viên mãn. Chúng ta cùng chư Phật mười phương không hề có sự khác biệt**”. Vấn đề của chúng ta là ngày ngày, chúng ta không cương lại được tập khí, phiền não, chúng ta vẫn để tập khí, phiền não dẫn dụ. Một ngày nào đó, chúng ta thắng được tập khí, phiền não thì chúng ta là người giác ngộ. Chúng ta giác ngộ thì chúng ta sẽ là Phật. Bài học hôm nay có hàm ý rất sâu sắc. Chúng ta học Phật là chúng ta học làm một người giác ngộ. Chúng ta phải minh tường, minh bạch, tường tận trong mọi việc. Chúng ta vẫn để tập khí sai sự thì chúng ta chưa phải là người học Phật, chưa phải là người học với một bậc giác ngộ.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*